

minden halát a magáénak tartja. Dehát nyomtató lónak nem kötik be a száját! Ott a dobó háló. Halász szerszámokba, varsákba, vejszékbe nem nyúlunk. Az a halász műhelye, a benne lévő zsákmány a kenyere. Az alattunk osonó vizekben kotorászunk.

Halszegényesebb tájékokon a halász úgy őrzi területét, hogy a tettlegeségig is elmegy érte. Ásóra, kapára, ladikra kapnak, körülfoznak bennünket, szitkozódnak, fenyegetőznek. Némelykor az ilyen háborúságoknak a bíróság tárgyaló termekben vetnek véget.

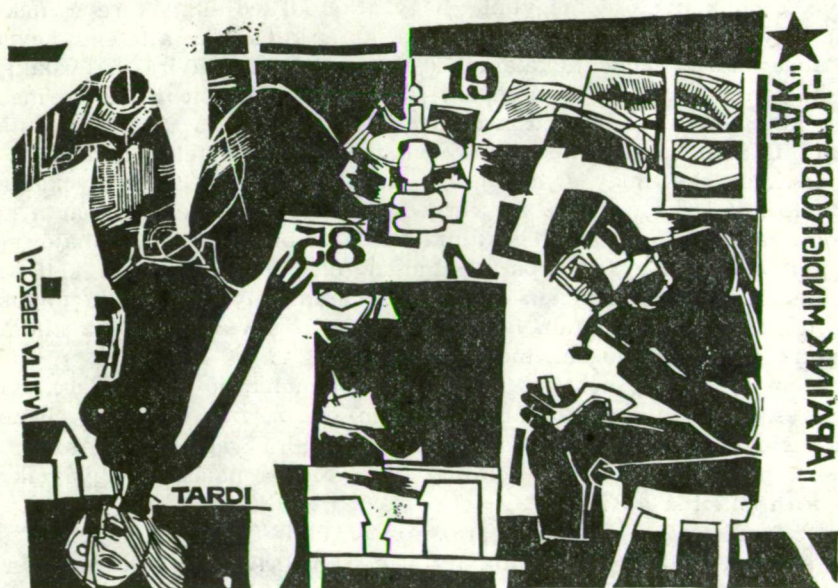
Azért a túlságosan fukarcsi halászokkal szemben is tud a halász valamit.

Az ilyen tájéknak híre járt. Visszafizettek a hajósok.

A hajó felszerelésének fontos eszköze a csöndösítő lánc. Az 10—20 méter hosszú óriás szemekből készült géplánc. A hajó fékrendszere. Amikor a kelle-ténél sodrósabb a víz, leeresztjük a meder fenekére. Nem szabad akárhol használni. Halszerszámos helyeken tilos! Dehát ki mondja meg azt, hogy a szükség hol muszájít arra, hogy leeresszük.

Bizony a szűkmarkú halászok vizein leeresztjük, összeszaggatjuk vele a fenékhorgokat, más halászeszközöket annyira, hogy abból halfogó többet nem lesz.

Tanítgatjuk egymást, hogy békében éljünk örök jussunk, a tápláló Tisza anyánk ölén.

TARDI SÁNDOR GRAFIKÁJA